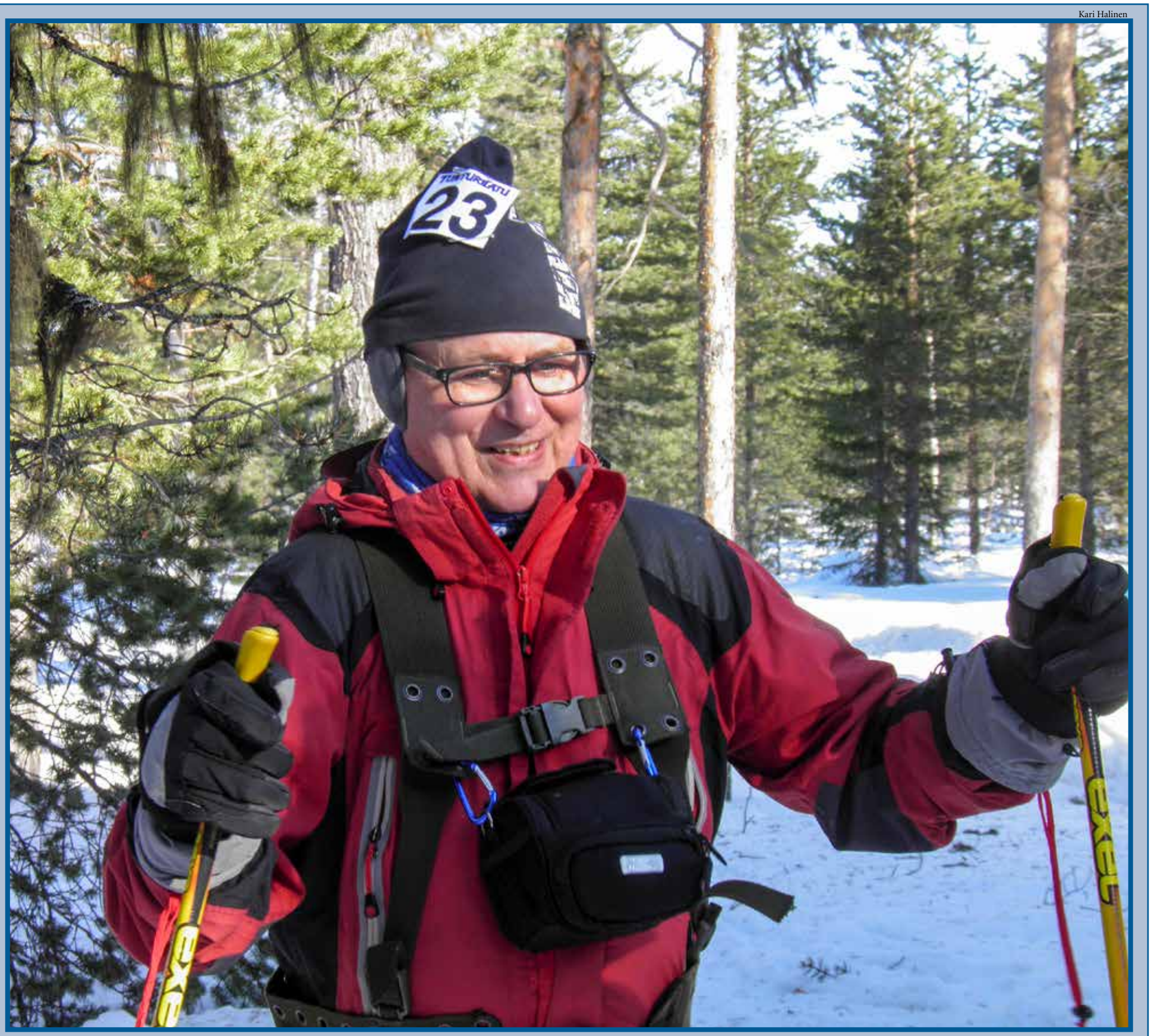
TUNTURILATU 2/2016

Kari Halinen

Onski Voutilainen Kumpesta on juuri saapunut maaliin.

Hiihtoa ja kisailua

12

Säällä kuin säällä 2

Vetoomus tuvalle 3

Jokkmokkissa markkinoilla 4–5

Kuusetkin kumarsivat 6–7

PUHEENJOHTAJALTA

Uutta tekniikkaa ja yhteistyökumppaneita

Tunturikerho Kolbman järjestämillä kevätpäivillä Ylöjärven Siivikkalassa nautittiin harvinaisuuksista. Wanhan musiikin yhtye Muskotti viihdytti meitä esityksillään ja Tunturiladun puheenjohtajia oli paikalla kuuden ”katkeamaton sarja” alkaen **Antero Tarvaisesta** (pj-kausi 1971-1985) päättyen allekirjoittaneeseen.

Saamelaisuus ja Lapin olosuhdeasiat olivat myös hyvin esillä, kuten järjestöllemme kuuluukin. Kiitokset hienoista järjestelyistä kuuluvat Tunturiladun Pirkanmaan seudun kerholle eli Kolbmalle!

* * *

Juhlavuoden merkittäviin tapahtumiin kuuluva hiihtovaelluskilpailu on juuri käyty Susikyrössä.

Kisat käytiin upeissa Pallastunturin maisemissa ja säiden haltijakin oli suosiollinen; aurinko paistoi pikkupakkasessa lähes pilvettömältä taivaalta ja tuulet olivat sopivan mietoja. Hymyileviä kasvoja näkyi joka puolella!

* * *

Tässä tapahtumassa kokeilimme ensimmäistä kertaa, miten Office365-pilvipalvelua ja sosiaalista mediaa voitaisiin hyödyntää kisatiedotuksessa ja tulospalvelussa.

Saadut kokemukset olivat niin hyviä, että tulemme jatkossa käyttämään näitä vielä laajemminkin.

Sitä mukaa kun rastihenkilöstöltä tuli tulostiedot, ne syötettiin taulukkoon joka oli reaaliaikaisesti kaikkien kiinnostuneiden nähtävillä internetin kautta.

* * *

Hyvä osoitus siitä, millainen kiinnostus yleisöllä oli tätä tapahtumaa kohtaan, oli kisan päätyttyä maanantaina aamupäivällä Facebookissa julkaistu kuvitettu pikkutiedote.

Kahden tunnin aikana sen kävi lukemassa lähes 200 henkilöä ja saman päivän aikana lähes 500 henkilöä. Kahden päivän aikana lukijoita oli lähes 700!

Saimme moderneilla viestintävälineillä huomattavasti laajemman julkisuuden tapahtumalle kuin muuten olisi ollut mahdollista. Tästä on hyvä jatkaa eteenpäin.

* * *

Lupasin edellisessä lehdessä esitellä uudet yhteistyökumppanit.

Ne ovat Outdoor Media Oy (Retki-lehden julkaisija) sekä Ankarat Avotunturit -koulutusohjelma, jonka yhteyshenkilö **Kari ”Vaiska” Vainio** onkin jo monelle entuudestaan tuttu. Molemmat tarjoavat Tunturilatulaisille tuotteitaan alennettuun hintaan. Toisaalla tässä lehdessä on erillinen ilmoitus näistä eduista.

* * *

Vajaa kolme vuotta sitten sain tutustua nyt jo edesmenneeseen Kalevi Kanervaan Susikyrön Pekan-Oskarin talkoissa.

Päällimmäiseksi muistikuvaksi hänestä jäi, että mikään työ ei ollut liian hankala tai epämiellyttävä vaan toimeen tartuttiin kun oli sen aika. Sain hänestä mieluisen työparin kun teimme teatterikentälle uusia portaita ja hymy Kalevilla oli herkässä!”

* * *

Johtokunnassa käynnistetään parhaillaan kerhokansion ja tehtäväkuvausten päivitysprojektia. Samalla tarkistetaan muitakin dokumentteja ajan tasalle.

Tiedotamme työn edistymisestä sitä mukaa kun osioita valmistuu. Kaikkein ajantasaisin tieto pidetään aina nettisivuilla ja lehdessä tiedotetaan isommissa kokonaisuuksissa.

Samoin toimitaan juhlavuoden tapahtumien tiedottamisessa, joista lehden ilmestymispäivää seuraavina ovat Geatkin nuorisovaellus, VaVa-leiri ja Tunturiladun toimintaa esittelevä näyttely Rovaniemen maakuntakirjastossa. Tähän näyttelyyn kaivataan lisää kuvia ja muuta materiaalia esillepantavaksi.

Ota rohkeasti yhteyttä, toivomme runsasta näyttelytarjontaa.

Kari Halinen

Tärppejä ja turhakkeita

Yövy ulkona kerran kuussa

Kylmässä nukkumisen taito on talviretkeilijän perusosaamista.

Ensimmäinen yöpyminen pakkasessa on syöpynyt mieleen. Pakkasta oli raikkaat -20 astetta, Joutsenen untuvapussi vasta hankittu, kun opaskurssilla perehdyttiin hätämajoitteiden tekoon Kainuun korvessa. Se oli todellinen testiyö, jonka aikana en juuri paljon nukkunut mutta sitäkin enemmän tunnustelin olotilaani.

Oli ihmeellistä, että hyytävä kylmyys pysytteli makuupussin ulkopuolella. Paljaita varpaita ei palellut!

Sinä yönä opin, että palelu on suhteellista, ja että pieni vilu ei merkitse samaa kuin että ei tarkene. Yhden pakkasyön aikana ehtii käydä läpi monenlaisia vilun tuntemuksia ilman että varsinaisesti palelee. Aamulla olo oli kuin voittajalla, pohjoisen talviyön voittajalla! Siitä se lähti, kylmässä yöpymisen viehätys.

Vuosikausien ajan yöpyminen oli minulle retken päätarkoitus. Kolusin lähiseutujen laavuja, tavoitteena yöpyä mahdollisimman monella.

Testailin erilaisia pukeutumisia, millaiset vaatteet lämmittävät nukkujaa ja mitkä eivät. Hyväksyin materiaaleiksi villan ja fleecen. Myöhemmin myönnyin ajatukseen, että kaikki päällä olevat vaatteet lisäävät lämpöä, kunhan ne ovat kuivia.

Viluisimman yöni olen vietänyt nollakelissä. Oli tuulinen loppusyksyn yö, nuotio ei lämmittänyt illanistujaa, hatara laavu päästi tuulen lävitseen. Mieluummin -20 astetta ja 0 metriä sekunnissa kuin 0 astetta ja 20 metriä sekunnissa!

Yöpymisharrastus hiipui sittemmin, kunnes ymmärtäväinen esimies alkoi laatia työvuoroja retkeilyyn kannustavalla tavalla.

Otin esille vanhan tavoitteen yöpyä joka kuukausi kerran ulkona. Kesäaikaan tuo toteutuu helposti, lämpimänä ja valoisana aikana yöretket ovat leppoisaa lomaa. Mutta talvi! Illat ovat pitkiä ja pimeitä, Etelä-Suomen säät mitä sattuu… ei välttämättä pelkkää nautintoa.

Aloitin haasteen syksyllä. Lokakuussa yövyttiin kaveriporukalla Meikon Korsolammella, aamulla minä lähdin iltavuoroon töihin poikien jatkaessa retkeä.

Marraskuussa menin Nuuksion Holma-Saarijärven saareen, yöllä hiiri riivattu jyrsi reppuun reiän nakertaen itsensä saman tien leipäpussiin asti! Hyvä muistutus…

Joulukuussa pääsin maistamaan pakkasilmaa jäähtyvän Hiidenveden rannassa melontaseuran laavulla. Oikein sydäntä lämmitti nukkua makoisat unet talviuntuvaan kääriytyneenä!

Pääsin laavuilun makuun ja tammikuussa löysinkin itseni Nuuksion keskeltä, suojaiseen kuusikkoon pystytetystä hirsilaavusta.

Helmikuussa heittäydyin hurjaksi! Lumikenkäretkellä oli tullut vastaan niin hyvä asentokuusi, kolmen kuusen muodostama maja, että helmikuun yö oli vietettävä siellä. Olikin vierähtänyt yli kymmenen vuotta kun olin edellisen kerran yöpynyt kuusenperseessä…

Oli lauhaa, istuin illan poltellen risukeitintä, ja sitten levitin vain alustan kuusten väliin ja kömmin siihen pussiin. Suojasää tiputteli vähän lumia puusta. Ei se makuupussin päälle tuleva lumi niinkään haittaa vaan pussin ja alustan väliin sulava lumi. Mutta yhden yön nyt viettää vaikka näinkin!

Aamulla oli harvinaisen ihanaa nousta kuusen alta kuin karhu ja heräillä uuteen päivään. Tätä kirjoittaessa maaliskuun yöpymiselle on ajankohta katsottuna viikon päästä, paikka ja majoite on vielä päättämättä.

Suosittelen lämpimästi kuukausittaisia yöretkiä läpi vuoden. Uni on vaelluksilla tärkeää ja yöpymään oppii vain yöpymällä, tästä taidosta on hyötyä.

Veikkolan vaeltaja

Pitkästä aikaa yö kuusten katveessa.

Ikäsusi nro 60 on poistunut joukostamme

Irma Rytkölä

Kalevi Kanerva Pekan-Oskaria perustamassa.

Kalevi Kanerva (1930–2015) oli Tunturikerho Login perustajajäsen ja pitkäaikainen puheenjohtaja ja kuului 80-luvulla Tunturiladun johtokuntaan ja Susivaliokuntaan.

Turun Sanomissa oli kevättalvella vuonna1980 pieni ilmoitus, jossa kerrottiin, että Turussa toimiva Tunturikerho Loge järjestää huhtikuussa hiihtoretken Tunturilappiin ja mukaan voidaan ottaa muutama retkeilystä kiinnostunut ulkopuolinenkin.

Soitin ilmoituksessa olevaan numeroon, Kalevi Kanerva- niminen henkilö vastasi ja kertoi tulevasta eräihiihtoretkestä. Hän kehotti tulemaan Tornikadulle viikon kuluttua, jossa järjestetään Turussa pari vuotta aikaisemmin perustetun Tunturikerhon kerhoiltaa. Näin tein, menin Tornikadulle ja siellä Kalevi ja muutkin retkeilyn ammattilaiset kertoivat, minkälaista on talviretkeily Lapin maassa.

Näin sain jo sinä iltana siellä Tornikadulla mahdollisuuden tavata henkilöitä (Kalevi mukaan lukien), joiden kautta pääsin Tunturiladun toimintaan. Tästä olen suuresti Kaleville kiitollinen. Se ensimmäinen eräretki tehtiin Kalevin johdolla Kevon alueella, eikä siitä mitään olisi tullut, ellei Kalevi olisi lähtenyt kanssani tekemään tarvittavia varustehankintoja.

Se kuvastaa Kalevin luonnetta, että nämä varustehankinnat tehtiin hänen 50-vuotissyntymäpäivänään, josta sain tietää vasta seuraavana päivänä, kun Turun Sanomissa oli iso neljän palstan valokuvilla varustettu haastattelu hänen eräretkeilyharrastuksestaan.

Olisi hänellä varmasti ollut muutakin tekemistä syntymäpäivänään kuin olla mukana hänelle täysin vieraan henkilön retkeilyvarustehankinnoissa.

Kalevi järjesteli mukana ollen valtavan määrän retkiä Lapin maahan, myös Ruotsin ja Norjan suurtunturit tulivat hänelle tutuiksi niin talvi- kuin kesäretkilläänkin.

Hän tunsi Lapin ihmiset, tiesi, miten siellä kannatti olla. Hän oli myös Suomen ladun arvostettu retkiopas. Retkien johtajana hän aina huolella piti vaarin, että kaikki retkeen liittyvät asiat ovat kunnossa, huolehti turvallisuudesta, jokaisen jaksamisesta, järjesteli ruokailut, yöpymiset, vesien ylitykset jne.

Aina ensimmäisenä hän teki tulet kämpille, haki polttopuut, kantoi vedet ym. Hän oli aina valmis lähtemään mukaan kaikenlaisiin retkeilyyn liittyviin asioihin ja oli innokas Tunturikerho Login ja Tunturilatu ry:n talkoissa mukana olija.

Hänet tunnettiin laajasti ja tiedettiin taitavana kirvesmiehenä. Hänen työtään talkoissa arvostettiin suuresti.

Kalevi oli myös kokenut kalastaja, talvinuotalla jo alle 10-vuotiaana (Rymättylässä syntynyt).

Pienriistan metsästys ja luonnonsuojelu oli myös hänelle tärkeätä. Hän tunsi linnut ja kasvit.

Kunnostaan hän piti huolta pyöräilemällä päivittäin pitkiäkin matkoja ja talvisin sukisilla. Hän oli nuoruudessaan SM-tason soutaja. Hän oli aina valmis, viimeisiin elinviikkoihin asti, lähtemään mukaan kaikenlaisiin tapahtumiin kotiseudullaan.

Hän oli pidetty ja kohtelias naapuri ja ystävä. Myös Tunturiladun tapahtumat, kuten kesäpäivät, Susiaiset ja talvipäivät olivat hänelle tärkeitä tapaamisia.

Viimeinen yhteinen matkamme oli käynti hänen syntymäpitäjänsä Rymättylän kirkkomaalle.

Pekka Kallio,
ystävä 35 vuoden ajalta

Tehtävä: Viekää autiotupavetoomus

Hannu Liljamo

Vetoomus toimitettu Koivuselän autiotuvalle.

Aurinkoisena lauantai-aamuna meitä kokoontui kaksi autoa ja kuusi hiihtäjää Iin Kärkkäiselle. Samanaikaisesti kaksi hiihtäjää oli jo menossa kohti Hangassalmenahon P-paikkaa lähelle Martimoaapaa Simossa.

Tavoitteenamme oli viedä autiotupavetoomukset Martimoaavan Koivuselän ja Saunasaaren autiotuville. Saavuttuamme Hangassalmenahon parkkipaikalle, jossa on aikanaan presidentti Koiviston hirviporukkaa varten rakennettu iso laavu, valmistauduimme hiihtoretkelle Martimoaavalle.

Tiedossamme ei vielä ollut kuinka hyvin hanki kestäisi ja olisiko olemassa valmista latu- tai kelkkauraa. Hiihdettyämme Martimoaavan reunaan meitä tuli vastaa kaksi moottorikelkkailijaa. He kertoivat tulleensa Karhunpesäsaarien kohdalla olevalta Martimo-ojan niittytuvalta.

Tämän autiotuvan paikalla on ollut 1800-luvulla rakennettu Böökin sauna, jota myös Aapon kämpäksi kutsuttiin.

Matalarakenteinen Böökin sauna paloi vuonna 1998. Sen paikalle rakennettiin vuonna 2002 nykyinen autiotupa, jolle ei ole merkittyä reittiä eikä edes kesällä polkua.

Tavoitteemme ei ollut Niittytupa vaan Koivuselän kämppä. Hiihdimme Martimojärven rannalla olevalle Venevalkaman laavulle. Rannassa lumen peitossa oli runsaasti nurinpäin käännettyjä veneitä odottamassa tulevan kesän kala- ja hillaretkiä.

Hiihdimme jäätä pitkin kohti metsässä olevaa Martimojärven laavua. Sinne saavuttuamme pidimme juomatauon. Matkaa Koivuselkään oli vielä neljä kilometriä.

Hiihtäminen soita pitkin onnistui hyvin latua avaten. Metsiin ei ollut menemistä. Muutamien taukojen jälkeen saavuimme Koivuselän reunaan, joka on puolessa välissä matkalla 12,4 km pitkää kesäreittiä Kivalojen P-paikalle, jonka läheisyydessä on Kivalon jääkärikämppä. Se on Keski-Penikan juurella oleva ensimmäisen maailmansodan aikainen jääkäriliikkeen etappikämppä ja Kivalojen laelle rakennettu Kivalon autiotupa ja Keski-Penikan palotorni.

Koivuselän metsän reunassa on ollut Oulu Oy:n 1950-luvun alussa rakentama savottakämppä. Savottakämppä purettiin uuden Koivuselän kämpän rakentamisen myötä. Viiden sadan metrin päässä sijaitsee tavoitteemme Posiolla hirsirakentamisen kurssityönä rakennettu kuusi sänkyä sisältävä Koivuselän autiotupa, joka rakennettiin vuonna 1992.

Autiotupa oli tyhjä. Tuvan kaminaan sytytetyn tulen myötä nuotiomakkara ja juotava maistuivat. Kiinnitimme tuvan seinään autiotupavetoomuksen ja tuvan pöydälle jätimme Tunturilatu 70v tulitikut. Owlan 2016 tiedotteen ja muutamia Tunturilatulehtiä jätimme myös tulijoille tupaan tutustuttavaksi. Nimet vieraskirjaan kirjattuamme siirryimme ulos.

Kuuden meistä tavoitteena oli palata autoille ja kaksi, Unto ja Jukka, jatkavat kahden kilometrin päähän Saunasaaren autiotuvalle ahkioineen yöpymään. Hiihdimme yhdessä ohi Laurin lähteen, jonka Lauri Alakärppä löysi 1940-luvulla. Kuusi meistä kaartoi oikealle pitkin Lumiaavan reunaa kahden jatkaessa kohti Saunasaarta ja siellä olevaa Saunasaaren autiotupaa. Me hiihdimme soita pitkin Simoskan Mäntymaan kautta Hangassalmenahon parkkipaikalle.

Tehtävä oli suoritettu.

Hannu Liljamo
Lapinkävijät Owla

Jokkmokkin talvimarkkinoilla on tunnelmaa

Saamelaistytöt poroineen herättivät ansaittua huomiota markkinoilla.

Piskuinen saamelaiskylä Ruotsin napapiirillä, keskitalvi ja paukkupakkaset. Siinä puitteet Jokkmokkin maailmankuuluille talvimarkkinoille. Tapahtuma kokoaa vuosittain paikkakunnalle noin 40 000 vierailijaa.

Jokkmokk, suomeksi Jokimukka, luulajansaameksi Jåhkåmåhkke, pohjoissaameksi Johkamohkki, on Ruotsin toiseksi suurin kunta. Se sijaitsee Norrbottenin läänissä. Koko laajassa pitäjässä asukkaita on vain runsaat 5000. Heistä kunnan keskustaajamassa asuu noin 3000.

Markkinakentällä oli viisi isoa kotaa, jotka oli yhdistetty ravintolaksi.

Markkinoita Jokkmokkissa on järjestetty katkeamatta yli 400 vuotta. Vuonna 1605 alkanut perinne jatkuu vahvempana kuin koskaan. Se kokoaa paikalle saamelaisten lisäksi markkinakauppiaita koko Pohjoiskalotilta ja kauempaakin sekä valtavasti turisteja eri puolilta maailmaa.

Markkinaviikon, helmikuun ensimmäisen viikon, aikaan koko Jokkmokkin taajama kuhisee väkeä ja kielten sekamelska on melkoinen. Vieraita ja paikallista väkeä viihdytetään värikkäiden markkinoiden lisäksi lukuisilla oheistapahtumilla. Niiden kirjo on niin runsas, että muutaman päivän visiitillä ehtii raapaisemaan tarjonnasta vain pintaa. Tapahtumissa saamelaisuus on kantavana teemana, mutta myös muuta Norrbottenin kulttuuritarjontaa on tarjolla.

Saamelaisenemmistöinen Jokkmokk on Ruotsin saamelaisten keskuspaikka. Tutustumiskohteita siellä on paljon, mm. erinomainen saamelais- ja tunturimuseo Ájtte, saamelaisten koulutuskeskus ja yksi Ruotsin Saamelaiskäräjien toimipisteistä.

Yllä hieman perusteluita sille, miksi Jokkmokk kiinnosti myös Tunturiladun saamelaistoimikuntaa. Se järjesti 3. - 6. helmikuuta retken Jokkmokkin talvimarkkinoille. Saamelaiskeskus Jokkmokk oli vetovoimainen valinta, ja ryhmä saatiin pian täyteen. Muutama viime hetken peruutuspaikkakin täyttyi päivää ennen starttia.

Jutun kirjoittaja oli yksi niistä viime hetkellä majapaikkaa kysyneistä. Saimme sen varmistettua Johannalta pariksi yöksi. Lähdin päivän varoitusajalla matkaan, kun tuttu kollega kysyi kaveria pitkälle ajomatkalle. Hänet oli kutsuttu Jokkmokkiin Sisuradion haastatteluun markkinoimaan ohjaamaansa Porot kuuluvat tuulelle - dokumenttielokuvaa.

Sovimme tapaamisen keskiviikkoiltapäiväksi muiden tunturilatulaisten kanssa Tornioon. Sieltä jatkoimme yhdessä matkaa kohti Piitimeä. Majapaikkanamme oli mainio maatilamajoituskohde Stormyrbergets Lantgård Piitimestä Jokkmokkiin menevän tien varrella. Suosittelen, jos joku siellä päin liikkuu. Tilan isäntä on Tornionlaaksosta ja puhuu meän kieltä. Majapaikassa hinta-laatusuhde oli kohdallaan ja hintaan kuuluva aamupala maittava. Majapaikan ainut miinus oli sen etäisyys Jokkmokkista. Matkaa oli yhteen suuntaan 170 kilometriä ja edestakainen ajomatka päivittäin rasittava. Se verotti myös Jokkmokkin runsaaseen iltaohjelmaan tutustumismahdollisuutta.

Retken kohteisiin kuului Jokkmokkin markkinoiden lisäksi käynti Piitimejoen Storforsenilla. Se oli matkan varrella, joten suuntasimme sinne ensimmäiseksi torstaina aamupäivällä.

Storforsen on Pohjoismaiden ja Euroopan suurin valjastamaton koski. Sen kokonaispituus on hieman yli viisi kilometriä ja kokonaisputoama 82 metriä. Kahden viimeisen kilometrin matkalla putouskorkeus on 60 metriä.

Komea koskialue on luonnonsuojelualuetta ja talviasussaankin vaikuttava nähtävyys. Kulkureitit sopivat myös liikuntarajoitteisille. Ne vievät kosken partaalle ja ne pidetään auki myös talvella. Storforsenilla vierailee vuosittain noin 150 000 ihmistä. Alueen palvelutaso on hyvä.

Jokkmokk oli kuitenkin aivan oma lukunsa. Vaikka tunsin markkinoiden maineen, niin niiden kokoluokka, myytävien tuotteiden laatu ja oheistapahtumien runsaus yllätti positiivisesti. Samoin ihmisten määrä sekä erilaisten saamelaisasujen ja komeiden turkisvaatteiden kirjo. Lähes 30 asteen pakkasissa niille oli käyttöä.

Jokkmokkissa ryhmämme hajaantui pienempiin osasiin ja näimme toisiamme vain vilaukselta siellä täällä. Nähtävää ja koettavaa oli paljon. Markkinoiden ajaksi keskusta-alue oli suljettu liikenteeltä ja kojut sijaitsivat kahden puolen kylän pääkatua ja sen sivukaduilla. Myytävänä oli runsaasti paikallisia tuotteita; poroa kaikissa muodoissaan, turkiksia, villaa, saamelaiskäsitöitä, ruokaa, yrttejä jne. Hintataso oli pidetty kohtuullisena ja markkinarihkamaa oli vain vähän.

Jokkmokkin koulut ja kaikki muut vapaat tilat oli valjastettu markkinoiden ja niiden oheisohjelmien käyttöön. Niistä löytyi tilapäisiä kahviloita ja ruokapaikkoja, taiteilijoiden ja käsityöläisten näyttelyjä, työnäytöksiä, lähiruokamessut ynnä muuta. Ravintoloissa soi iltaisin elävä musiikki ja konserttitarjonta markkinaviikolla oli muutenkin runsasta. Lisäksi viikon ohjemaan kuului luentoja, teatteria, elokuvia jne.

Saamelais- ja tunturimuseo Ájtte on Jokkmokkin helmi, Inarin Siidan veroinen tutustumiskohde. Se oli retken yksi ehdottomista tutustumiskohteista.

Ruotsin saamelaiskulttuurin päämuseo Ájtte on perustettu 1983. Sen näyttelytilat on rakennettu poroaidan muotoiseksi. Keskellä oli kirnu ja ympärillä konttorit. Konttoreista löytyy näyttelyjä eri teemoista ja aiheista. Lisäksi kokonaisuuteen kuuluu iso sali, jossa järjestettiin markkinoiden aikaan luentoja ja konsertteja, myymälä, kahvila, ravintola sekä Ájarakennus, josta löytyy mm. arkisto ja kirjasto. Museon ulkoalueella on myös useita rakennuksia.

Ensikertalaiselle oli myös elämys seurata ajoporokisoja Talvatis-järven jäälle tehdyllä radalla. Turistien huviksi järjestetyissä kisoissa myös ajajina toimivat turistit. Talvatiksen jäällä pääsi halutessaan ajamaan myös koiravaljakolla.

Vanhalla kotiseutumuseolla pidettiin päivittäin työpajoja, idyllinen, pieni kahvila palveli vieraita ja kylmässä museorakennuksessa soittivat perinne- ja maailmanmusiikin taitajat. Oma pieni ryhmämme viihtyi siellä perjantai-iltana pitkän tovin. Olimme saaneet viimeiseksi yöksi kotimajoituksen Jokkmokkin keskustasta ja pääsimme myös iltarientoihin. Muu tunturiladun porukka jäi siitä paitsi palatessaan yöksi Piitimeen.

Jokkmokkin talvimarkkinoiden rento tunnelma, ystävälliset ihmiset, saamelaiskulttuuri ja talvinen eksotiikka on oiva yhdistelmä. Sinne pitää päästä uudelleen.

Seuraavat Jokkmokkin talvimarkkinat pidetään 2.-4.2.2017. Ohjelmaa on varsinaisten markkinapäivien lisäksi koko viikon ajan.

Teksti ja kuvat
Seija Lipsanen

Sara Ajnnak levyjulkistamiskeikalla ravintolakodassa.

Ajoporokilpailussa oli vauhtia ja tunnelmaa.

Utsjokelainen Niillas Holmberg ja Ylva konsertoivat Ájttessa.

Tinalankakirjonta kuuluu luulajansaamelaiseen käsityöperinteeseen.

Markkinoilla oli tungosta.

Seita Susikyröön

Tunturilatu 70 vuotta-juhlavuoden pysyvä muistomerkki kohoaa Susikyröön. Muistomerkki on tunturilatulaisten keräämistä kivistä koottu kivinen seita, joka on portinpylväänä vastaanottamassa tulijoita.

Irma Rytkölä

Moni meistä on kuvauttanut itsensä tunturin huipulla olevan kivikasan juurella. Nyt Susikyröön rakennetaan juhlavuoden kunniaksi oma seita muun muassa maakuntakivistä.

Kämppätoimikunta rakentaa seidan pohjan ennen juhannusta lähelle kolmekymmentä vuotta sitten rakennettua kotaa.

Pohjan valmistumisen jälkeen seitakehikkoon jokainen tunturilatulainen saa tuoda oman kivensä. Kivi voi olla joltain vaellukselta rinkkaan tykästynyt tai kotiseudulta mukaan tahtonut, mielimaisemasta, Ounasjoen pohjalta, Outakasta tai Vuontiskerolta käteen tarttunut iso tai pieni lohkare. Jokainen maakuntakivi on erikoisen tervetullut.

Seidassa olevalla jokaisella kivellä on oma tarinansa, löytöpaikkansa ja kulkureittinsä.

Kirjoita kivesi tarina vihkoon, joka on Pekan Oskarin tuvassa.

Seitaan kivien kokoaminen jatkuu, kunnes korkeutta on riittävästi, ensi vuonnakin.

Seidan juhlallinen vihkiminen tapahtuu Juhlasusiaisten yhteydessä 24.9.2016.

Kerätään kiviä, rakennetaan seita Tunturiladun 70-vuotisen taipaleen kunniaksi ja juhlitaan.

Juhlavuositoimikunta

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Talkooväelle edelleen tarvetta

Edellisessä Tunturilatu-lehdessä no. 1/2016 kerrottiin kämpillä olo-ohjeiden lisäksi tulevan kesän rakennustalkooasioista Tunturiladun tukikohdissa.

Talkoot pidetään alkukesällä ennen juhannusta viikoilla 23, 24 ja 25. Viikolla 23 ollaan Susi-Talaksella, 24 Kiisalla ja viikolla 25 Susikyrössä.

Vaikka edellisessä Tunturilatu-lehdessä tiedotettiin talkoista, kämppätoimikunta ei ole saanut talkoisiin mukaan tässä vaiheessa vielä kämppätoimikunnan jäsenten lisäksi kuin yhden ilmoittautuneen henkilön Talakselle ja yhden-Susikyröön.

Lapin kämpät eivät pysy sellaisessa kunnossa kuin niiden pitää olla, ellei vuosittain järjestetä kunnossapito- ja huoltotöitä varten jokaiselle kämpälle noin vajaan yhden viikon mittaista talkootyöreissua. Tämän lisäksi vielä syksyllä tulee tehdä tarkistuskierros jokaiselle kämpälle, koska ulkokäymälöiden alustat ja kompostit pitää tyhjentää ennen talven tuloa ja samalla voidaan vielä tarkistaa muutkin asiat.

Tämä tarkistuskierros hoidetaan yleensä kerhoviikkojen aikana ja kesän talkootyöviikot vuosittaisen kämppäkierroksen yhteydessä. Näin toimien Tunturilatu säästää huomattavan summan matkakustannuksissa.

Tunturiladulla ei nyt lähivuosina ole mitään uudisrakennussuunnitelmia, eikä sellaiseen ole tarvettakaan. Hyvä näin, koska näinä aikoina ei ole kovin helppoa saada nykymääräysten mukaiseen uudisrakentamiseen ammattitaitoista talkootyöväkeäkään.

Tunturiladun kämpät ovat nyt hyvässä kunnossa. Tänä talvenakin on liiat lumet luotu vesikatoilta, pidetty yhteyttä kämppätoimikunnan jäseniin, kämpät on siivottu hyvin ja käyttöastekin on kohtuullisen hyvä. Kiitos tästä mukana olleille.

Kämppätoimikunta on kuitenkin hiukan huolestunut tulevaisuudesta. Jaksetaanko vielä tulevinakin vuosina pitää huolta kämppien hyvässä kunnossa pysymisestä ja kiinteistöjen siisteydestä.

Säilyykö kämppien käyttöaste sellaisena, että rahat riittävät ylläpitokustannuksiin jne?

Yritetään yhdessä kuitenkin pitää kämpät kunnossa, koska ne ovat yksi Tunturiladun arvokkaimmista asioista.

Kämppäisäntä ottaa vastaan ilmoittautumisia kesän talkoisiin, puh. 050- 5272796. Talkootyöasiat on kerrottu edellisessä Tunturilatu-lehdessä.

Muillekin kämppätoimikunnan jäsenille voi ilmoittautua kesän talkoisiin.

Hyvää kevättä kaikille Tunturilatu-lehden lukijoille toivottaa **Pekka Kallio**

Irma Rytkölä

Kämpistä pidetään hyvää huolta talvellakin.

Sudeksi Susikyrössä

Tunturiladun 70-vuotisjuhlavuonna on taas oivallinen tilaisuus tulla vihityksi sudeksi tunnelmallisessa vihkimistilaisuudessa Susikyrössä.

Sitä ennen on muodollisuudet saatettava kuntoon. Vielä on hyvää aikaa tutkiskella muistiinpanojaan ja laittaa susianomuskaavake valmiiksi toimitettavaksi susivaliokunnalle. Susianomuskaavakkeet sekä susisäännöt löytyvät Tunturiladun nettisivuilta. Puuttuvan vaelluksenkin ehtii vielä hyvin hoitaa.

Susivaliokunnan ja susikokelaan tapaaminen järjestetään Tunturiladun kesäpäivien yhteydessä. Toivomme etukäteisilmoittautumista haastattelutilaisuuteen. Tarvittaessa tapaaminen voidaan sopia muuhunkin ajankohtaan!

Susihakemusten viimeinen jättöpäivä vuoden 2016 susiaisia varten on 25.8.2016. Hakemuksen voi postittaa: Marita Maula, Hippiäistie 6, 00780 Helsinki tai sen voi antaa susivaliokunnan jäsenelle.

Ottakaa rohkeasti yhteyttä Susivaliokuntaan kaikissa mahdollisissa susiasioihin liittyvissä kysymyksissä.

Susivaliokunta 2016:
Marita Maula (pj) marita.maula@tunturilatu.fi
Pirjo Jauhiainen pirjau@gmail.com,
Anja Kylävalli anjakylavalli@gmail.com,
Juhani Lahtinen juhani.lahtinen@pp3.inet.fi,
Matti Nylander matti.nylander@gmail.com,
Raimo Pahkala raimo.pahkala@nic.fi

Saamen kielen kurssiaineisto Davvin 1-4

Tunturilatu on saanut lahjoituksena saamen kielen kurssiaineiston, Davvin 1–4 -oppimateriaalin kirjat ja äänitteet. Lisäksi mukana on kahteen ensimmäiseen kirjaan liittyviä alunperin radiosta nauhoitettuja kuunteluohjelmia. Alkuperäiset C-kasetit on digitoitu MP3-formaattiin muistitikulle.

Tunturilatulaiset voivat lainata kurssiaineiston yhtä kirjaa ja siihen liittyviä äänitteitä kerrallaan. Maksimi laina-aika on 3 kk. Lainauksesta ei peritä maksua, mutta lähetyskulut tulee lainaajan maksettavaksi.

Lisätietoja ja varaukset koulutustoimikunnalta.

Hanna Sinilehto, Hanna-Mari.Sinilehto@pp.inet.fi tai 040-823 8829.

70-VUOTISJUHLASUSIAISET
SUSIKYRÖSSÄ 23.–25.9.2016

Tervetuloa kaikille viettämään juhlasusiaisia Tunturiladun 70-vuotisjuhlavuonna Susikyröön.

Lauantaina on susien tunnelmallisen vihkimistilaisuuden lisäksi muutakin ohjelmaa kuten Susikyrön Seidan vihkiminen.

Sunnuntaina on mm. susien kokous.

Viikonlopun tarkempi ohjelma selviää seuraavasta lehdestä.

Majoitustilaa löytyy Susikyrön vanhasta kämpästä. Majoitusta voi tiedustella Vuontispirtiltä:
e-mail www.vuontispirtti.fi,
p. 0400 380 093.
Edellisessä TL-lehdessä oli Vuontipirtin tarjoushinnat alkaen 35,00 €/hlö/vrk.
Muuta majoitusvaihtoehtoa voi katsoa netistä Raattaman kylän sivuilta.
Tilaisuuteen ilmoittautumista etukäteen toivotaan 15.9.2016 mennessä:
marita.maula@tunturilatu.fi

Kokemuksia Kemihaaran erämaasta

Tsietsa kaamosvaelluksella 23-30.1.2016

Kymmenen tsietsalaista jakaantui kahdeksi viiden hengen joukkueeksi, joista kumpikin lähti Kemihaarasta sunnuntaiaamuna ahkiot perässään kohti oman reittinsä ensimmäistä kohdetta. Jakaantumisen syynä oli alueen kämppien koko sekä pienemmän joukon parempi hallittavuus talvivaelluksella.

Joukkueiden johtajia olivat Kari ja Juha, joiden nimellä joukkomme tässäkin jutussa kulkevat. Sää oli koko viikon hyvä, pakkasta -3 – -20 astetta, auringosta saimme nauttia parina päivänä ja vain yhtenä tuiskutti. Tosin juuri se päivä esti Juhan joukkueen pääsyn Korvatunturille!

Lumiolot olivat hyvät eli sitä riitti: pehmeää, kerroksetonta lunta oli noin 60cm, ja saimme kokemusta myös todellisesta umpihankihiihdosta pohjaan asti kahlaten ja vanhalla, 15–40cm lumipeitteisellä jäljellä hiihtäen.

Lumiset maisemat olivat upeat, pohjoinen valo hoiti sieluamme ja hyvä seura avasi mielet keskusteluille. Opimme retkellämme paljon, olosuhteista, varusteista, reiteistä, ryhmän dynamiikasta ym. GPS-kurssin opit olivat tarpeen ja syventyivät reissun aikana, odottelemme jo seuraavaa vaihetta!

Vaikka tässä jutussa kerrotut asiat ovat kokeneille vaeltajille tuttuja, haluamme kertoa vaelluksemme kulusta faktatietoa erityisesti heitä varten, joilla tätä kokemusta ei vielä paljon ole, jotka ehkä vasta siitä haaveilevat tai suunnittelevat.

Kilometrit ovat hiihdettyjä (linnuntietä kun ei voi hiihtää…) ja kulunut aika sisältää tauot. On korostettava sitä, että etenemisvauhti syvässä, pehmeässä umpihangessa voi olla vain kilometrin tunnissa ja se on huomioitava päiväreittiä suunniteltaessa. Ennen matkaa tehdyt suunnitelmat on aina mietittävä uusiksi paikan päällä.

Karin joukkue (Marjatta, Pirkko, Eeva-Liisa ja Leena)
Su 24.1. Kemihaara-Peskihaara, 14 km, 9 tuntia. Reilun 5 km jälkeen kadotimme kelkan jäljen, jonka jälkeen seurasi täydellistä umpihankihiihtoa kunnes vajaa kolme km ennen Peskihaaran kämppää löysimme jäljen uudelleen.

Ma 25.1. Peskihaara-Peuraselkä, 12 km, 5 tuntia. Edessä oli merkittyä vanhaa reittiä, jonka pohjan voi vielä havaita. Matkalla oli kolme poroaitaa, joista keskimmäistä ei ollut kartassa. Kolmannen jo sortuneeen poroaidan luota laskimme melko jyrkästi 2,5 km kämpälle Jaurun rannalle. Peuraselän 5-hengen kämppä oli jo melko hatara.

Ti 26.1. Peuraselkä- Peskihaara, tultiin omia jälkiä takaisin lumipyryssä. 2,5 km nousu takaisin oli haastava ja nousukarvat suksien pohjassa olivat tarpeen niin kuin monesti muulloinkin tällä retkellä!

Loppumatka vastatuuleen sujui rivakasti, aikaa kului vähän alle 5 tuntia. Peskihaaraan tultaessa Härkävaarasta päin tuli vastaan kolme vaeltajaa Porin seudulta ja he osoittautuivat koko Tsietsan porukalle kullanarvoisiksi, koska he olivat tehneet monen kämpän välille valmiit pohjat.

Kiitos sinne Poriin päin!

Eeva-Liisa ja Leena ovat tarkkoina. Paikallistimme itsemme sekä gps:n että karttojen avulla.

Kelkkareitin viittoja oli hyvin harvakseltaan ja osa oli lumen peitossa

Ke 27.1. Peskihaara-Härkävaara, 11km, 5 tuntia. Ensin hiihdettiin talvitien pohjaa Kemihaaraan päin 3km, sitten Liittohaaran ylitse soita kierrellen perille Härkävaaraan.

Reitti mahdollisimman suoraan olisi ollut puolet lyhyempi, mutta umpihankea vaaran yli tarpominen olisi ollut liian kova urakka, minkä porilaiset olivat oivaltaneet.

Härkävaaran kämppä on iso ja käytännöllinen. Puuta oli kuitenkin vain vähän liiterissä, sitä etsittiin jo metsästä saunan lämmitystä varten.

To 28.1. Härkävaarassa levätten ja hiihtäen 5 km valmista pohjaa seuraavan päivän viimeiselle etapille. Samalla odoteltiin Juhan joukkueen saapumista suunnitelman mukaan myös Härkävaaraan, vaikka viestit eivät olleet kulkeneetkaan eikä tietoa toisen porukan taivalluksesta ollut.

Juhan joukkue (Maire, Sirkka-Liisa, Päivi ja Arttu)
Su 24.1. Kemihaara-Naltiojoki, 7 km, 4,5 tuntia. Hiihdimme juuri ja juuri havaittavissa olevaa kelkan jälkeä Naltiojoelle asti ja sitten joen jäällä, kunnes se osoittautui liian heikoksi virtauksen takia.

Uppuroimme rannan umpihangessa ahkioinemme, kunnes taas loppumatkalla uskaltauduimme toviksi jäälle.

Naltiojoen kämppä oli tunnelmallisen pieni, kaasu oli lopussa ja kaminastakin irtosivat sisätilan tulenohjauspellit. Ne saatiin jollakin tavalla paikoilleen ja varovasti puuta lisäillen kamina toimitti tehtävänsä. Onneksi kuitenkin Juhalla oli mukana bensapoltin veden keittoon!

Ennen iltaa kävimme vielä hiihtämässä 2,5 km jälkeä umpihankeen, siihen saakka, että löysimme vanhaa kelkkapohjaa. Se helpotti seuraavan päivän alkumatkaa merkittävästi.

Ma 25.1. Naltiojoki-Vieriharju, 8 km, 5 tuntia. Kuljimme poroaidan viertä, ensin itse tekemäämme jälkeä, sitten vanhaa kelkan jälkeä, joka loppumatkasta alkoi olla jo niin syvällä, ettei aina tiennyt, oliko sitä vai ei.

Oli kaunis pakkasaamu, teimme välillä tulet, paistoimme makkarat ja ihailimme reitiltä sekä Naltiotunturia että Korvatunturia! Pääsimme Kemihaaran–Vieriharjun reitille 1,5 km ennen kämppää, se matka olikin sitten helppoa.

Kämpän vieraskirjasta näimme porilaisjoukkueen kulkeneen Mantoselkään pari päivää aiemmin, hiihdimme katsomassa jälkiä ja totesimme voivamme jatkaa niitä pitkin suunnitelman mukaisesti matkaa keskiviikkona.

Illalla nautiskelimme Vieriharjun saunasta ja avannosta.

Ti 26.1. retki Korvatunturin suuntaan, 17 km, 5 tuntia.

Oli satanut jo yöllä lunta ja se jatkui edelleen aamulla. Lähdimme kohti Korvatunturia vaikka kelkkareitti sinne oli paksun lumen peitossa. Koska pyryä näytti riittävän, otimme mukaan yhden ahkion, jossa oli hätämajoitteita ja muuta turvallisuuden takaamiseksi, sillä pelkäsimme pyryn vielä yltyvän.

Matka sujui hieman nihkeästi sekä sään että ahkion takia, mutta hiihdimme kuitenkin lähes Rakitsanaavan yli, kunnes kadottimme kaikki vanhat jäljet lumipyryyn.

Kelkkareitin viittoja on niin harvassa ja ne katoavat lumisateeseen, ettei niistä ole juurikaan hyötyä suunnistettaessa. Totesimme näkyväisyyden

Pirkko Martikainen

eikä kelkan jäljistä ollut tietoakaan. Mutta kaunista oli.

sellaiseksi, ettei Korvatunturilta näkisi mitään, vaikka sinne pääsisikin ja oman turvallisuutemme takia käännyimme takaisin kohti Vieriharjua.

Ke 27.1. Vieriharju - Mantooja – Peskihaara, 18–20 km, 9 tuntia.

Seurasimme edellisen vaellusporukan vanhaa jälkeä kiertäen suon reunoja pitkin kohti Mantoselkää. Tapasimme porilaismiehet poroaidalla ja saimme tietää Manto-ojalta olevan jäljen Peskihaaraan saakka. Hiihdimme siis sinne ja pidimme Manto-ojan lämpimässä kämpässä hyvän tauon ja jatkoimme kohti Peskihaaraa.

Reitti vältteli taas lahjakkaasti isommat nousut ja laskut ja mutkitteli sen sijaan tasaisemmilla soilla ja lähes umpimetsiä pitkin.

Luminen metsä oli kaunis, vielä sittenkin, kun pimeässä jälki oli enää aavistus, kun emme halunneet kirkasta otsalamppua tunnelmaa sotkemaan. Onneksi reitiltä putoamisen huomasi välittömästi.

Peskihaarassakin oli kaasu loppunut, mutta kaminan ja keittimen avulla ruoanlaitto hoitui mainiosti.

To 28.1. Peskihaara-Härkävaara, 11 km, 4 tuntia.

Saimme lähteä Karin joukon jäljille ensin Kemihaaraan päin ja sieltä varovaisen Liittohaaran ylityksen jälkeen lumimaisemasta ja hiihdosta nautiskellen kohti Härkävaaraa.

Olimme perillä hyvissä ajoin vaihtamassa kokemuksia toisten kanssa. Härkävaarassa emme voineet olla muistamatta lähelle päättynyttä kahden kokeneen retkeilijän epäonnista vaellusta, kun luimme heidän viimeiseksi jääneitä merkintöjään kämppäkirjasta. Paikan päällä ymmärsimme, miten vaikea tilanne heillä kovassa pakkasessa oli: siellä ei tosiaan ollut helposti syttyvää polttopuuta tai tervasta tulen tekoon!

Pe 29.1. Härkävaara-Kemihaara, 16 km, 5–6 tuntia.

Eeva-Liisa, Leena ja Pirkko lähtivät aamulla ennen seitsemää nauttimaan päivän sarastuksesta ja samalla aukaisemaan latua hiihtämättömälle osuudelle noin 5 km.

Vasta viitisen kilometriä ennen Kemihaaraa tulivat ensimmäiset moottorikelkat vastaan ja pääsimme hiihtämään heidän jäljilleen.

Oli hieno pakkaspäivä aamukuutamoineen, auringonnousuineen ja -laskuineen, kauniimpaa lopetusta vaellukselle tuskin voi toivoa.

Kemihaarassa saunoimme ja söimme sekä ennen vaellusta että sen jälkeen ja nukuimme makeasti päälle.

Emme voi olla kehumatta ystävällisen yrittäjäparin, **Helena** ja **Juhani Peltoniemen**, kotoisaa palvelua ja hyvää ruokaa, tietoja ja vinkkejä sekä tarinoita. Toivomme muidenkin latulaisten käyttävän heidän palveluitaan ahkerasti!

Veimme kämppävetoomukset, Tunturiladun tulitikkuja ja chifonet-liinoja kämpille ja pohdimme kämppien tilannetta vaeltajan näkökulmasta käsin, ei vähiten turvallisuutta ajatellen.

Kämpät ovat mahdollistamassa ympärivuotisen luontoharrastuksemme ja siksi erittäin tärkeitä. Silti on aina oltava mukana laavukankaita ja/tai teltta hätämajoitteena, keittimiä, kirves ja saha ym.

Kämppäkirjoja lukiessamme huomasimme, että käyttäjiä on kaikilla Kemihaaran alueen autiotuvilla ollut tasaisesti ympäri vuoden. Erityisesti kaamosaika on kasvattanut suosiotaan.

Härkävaaran kämppä.

Lepohetki matkalla kohti Peuraselkää.

Nyt monet kämpät olivat vailla kaasua, polttopuut olivat lähes lopussa, huussikuivike puuttui, työkaluja oli rikki tai kateissa (pistolapiota tarvittaisiin jäisen ulkohuussin toiminnan varmistamiseen ja kirvestä ja sahaa pitkien puiden pilkkomiseen).

Toivottavasti kaikki vaeltajat ymmärtävät oman varustautumisen merkityksen. Mietimme myös, olisikohan Metsähallituksen Luontopalveluiden mahdollista siirtää näiden kauempana turistikeskuksista olevien tupien huoltokäyntiä aikaisemmaksi, jo ruskavaellusten päättymisen jälkeen?

Sillä varmasti päästäisiin pitkälle kevääseen.

Teksti: **Päivi Korolainen** ja **Eeva-Liisa Ålander**

Leena kapuaa Jaurun rannalta ylös.

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2016

Susi-Talas 10/10

9.4.–16.4. Okta kerhoviikko
25.6.–2.7. Geatki lapsiaikuinen viikko
10.9.–17.9. Logi kerhoviikko

Susikyrö Susi-Oskari 5/5

30.4.–5.5. Kumpen vappuhiihtoretki
24.–30.7. VaVa -leiri
17.–25.9. Susivaliokunta
myös Koira-Oskari

Susikyrö vanha kämppä 14/14

2.4. - 9.4. Logi kerhoviikko
16.4. - 23.4. Owla kerhoviikko
17.9. - 24.9. Owla kerhoviikko
24.–30.7. VaVa leiri

Varaukset voi tehdä osoitteeseen varaustenhoitaja@tunturilatu.fi

Varausohjeet, maksutiedot yms. löytyy nettisivuilta:
www.tunturilatu.fi -> jäsenille -> Lapin kämpät

Erätaitoja ja elämyksiä –Tunturilatu

Tunturilatu etsii uutta

Taloudenhoitajaa
Tiedottajaa

Taloudenhoitajaa

Tunturiladun taloudenhoitajan tehtäviin kuuluu huolehtia raha-asioiden hoidosta, kirjanpidosta tilinpäätökseen.
Talousarvion valmistelu työvaliokunnan kanssa ennen johtokunnan käsittelyä.
Jäsentuotteiden ja kämppien avainten myyminen, avainrekisterin ylläpito.
Mahdolliset muut johtokunnan antamat tehtävät.
Taloudenhoitajalla on mahdollisuus osallistua Tunturiladun johtokunnan kokouksiin.
Talkootyö vapautuu 2017 vuoden alusta.
Lisätietoja saa nykyiseltä taloudenhoitajalta marja-liisa.maki@pp.inet.fi

Tiedottaja

Tiedottajan tehtäviin kuuluvat neljä kertaa vuodessa ilmestyvän Tunturilatu -lehden toimitussihteerin tehtävät eli lehden taitto, ulkoasun kehittäminen ja aikataulutus. Lehti jaetaan ensi vuonna Latu ja Polku -lehden välissä.
Tiedottaja toimii myös tiedotustoimikunnan puheenjohtajana ja vastaa yhdessä Tunturiladun puheenjohtajan kanssa tiedottamisesta. Tiedottajalla on mahdollisuus osallistua Tunturiladun johtokunnan kokouksiin.
Tehtävä edellyttää taitto-ohjelman käytön ja toimittajan työn osaamista.
Talkoopesti vapautuu vuoden 2017 alusta.
Lisätietoja voit kysellä nykyiseltä tiedottajalta Satu Ojalalta sähköpostitse satu.ojala@tunturilatu.fi tai puhelimitse 050 5234 844 virka-ajan ulkopuolella.

Satu Ojala

Helinä Saarinen tenttasi Maritta Stoor-Lehtosta käsitöistä vielä luennon jälkeenkin.

”Torpalla tavattiin”

Torpan kurssikeskus oli Kolbmalta oiva valinta kevätpäivien pitopaikaksi. Samassa pihapiirissä tunturilatulaiset ovat kokoontuneet aiemminkin kevätpäivillä. Jo silloin paikka oli hyväksi havaittu.

Kaunis maaliskuinen viikonloppu oli houkutellut mukaan sankan joukon tunturilatulaisia.

Sellainen harvinaisuuskin nähtiin, että johtokunnan kyselytunnilla ja kevätkokouksessa oli läsnä kuusi Tunturiladun puheenjohtajaa eli **Antero Tarvainen, Yrjö Suuniitty, Kyösti Lamminjoki, Raimo Pahkala. Timo Tulosmaa** ja **Kari Halinen**. He kokoontuivat paikalle juhlavuoden merkeissä. Mutta siitä myöhemmin.

Johtokunnan kyselytunnilla altavastaajat eivät joutuneet piinapenkkiin, vaan kokousväki oli kiinnostunut samoista tutuista asioista, kämppävarauksista ja kämpistä yleensä ja verkkosivujen valmistumisesta.

Puheenjohtaja Kari Halinen totesi, että verkkosivut etenevät koko ajan ja valmista nähtävää on kevään aikana.

Kevätkokous sujui sopuisasti. Tilit ja toimintakertomus vahvistettiin ja johtokunta sai vastuuvapauden.

Kun virallisempi osuus oli ohi, oli aikaa jaloitella ulkona.

Olipa Kolbman autiotupaekspertti **Matti Rekola** laatinut visaisen tehtäväpolun. Sormi meni – onneksi sangen leudossa talvisäässä – suuhun useammankin kerran.

No, Tunturiladun porukassa on niitä, jotka käyttivät sormea kynän pyörittämiseen ja he löysivät ne oikeat vastaukset. Hyvä niin.

Saunapuhtoisina väki ko-

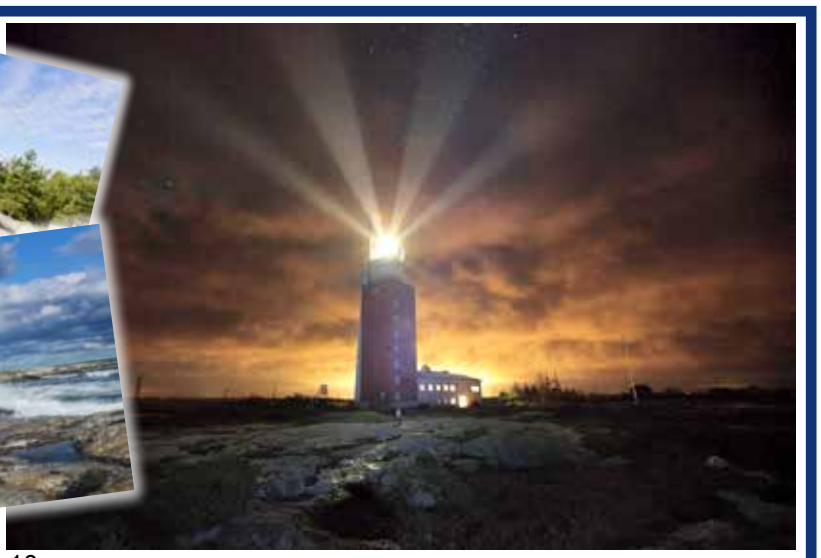
Muskotti viihdytti illanvieton yleisöä keskiaikaisella musiikilla.

Tervetuloa Tunturiladun kesäpäiville

Kuuskajaskariin 5.–7.8.2016

Kuuskajaskari sijaitsee Rauman edustalla ja linnakesaareen on venekuljetus Poroholman leirintäalueen rannasta, os.Poroholmantie 8, Rauma.

Alustava ohjelma:

Perjantai 5.8.

17.00 kokoontuminen Poroholman satamaan
17.10 kuljetus reittialuksella Kuuskajaskariin
17.30 alus Kuuskajaskarissa, jonka jälkeen majoittuminen, saunat ja iltapala (Geatki myy iltapalaa)

Lauantai 6.8.

9.50 kokoontuminen Poroholman satamaan (lauantaina kesäpäiville osallistuvilla)
10.00 kuljetus Poroholmasta Kuuskajaskariin ja edelleen Kylmäpihlajan majakalle. Kuuskajaskariin jo aiemmin tulleet lähtevät samalla kuljetuksella Kylmäpihlajaan. Alus Kuuskajaskarissa klo 10.30 ja Kylmäpihlajassa noin klo 10.50
11.15 tulokahvit Kylmäpihlajassa, jonka jälkeen saaren esittely
13.30 lähtö Kuuskajaskariin, jossa majoittumisen jälkeen saaren esittely
15.30 ruokailu Kuuskajaskarin ravintolassa
16.30 saunat
19.00 iltaohjelma ja iltapala, jota Geatki myy.
Samalla vietetään Geatkin 20-vuotissynttäreitä.

Sunnuntai 7.8.

8.00 – 9.30 aamiainen
9.30 aamujumppa
10.00 johtokunnan kyselytunti
11.00 lounas ja päättäjäiset
12.20 kuljetus Poroholmaan

Osallistumismaksu: 10 euroa

Majoituspaketit (sis. liinavaatteet, ei saunapyyhkeitä):

Kasarmituvissa (4 – 8 hengen tuvat):
1 yö + ruokailut (päivällinen saaristolaispöydästä, aamiainen ja keittolounas) 94 €
2 yötä + ruokailut (2 aamiaista, päivällinen ja keittolounas) 122 €

Huoneistoissa: (rajoitettu määrä)
1 yö + ruokailut (päivällinen, aamiainen ja keittolounas) 105 €
2 yötä + ruokailut (2 aamiaista, päivällinen ja keittolounas) 143 €

Telttamajoitus: 10 €/yö, 18 €/2 yötä sis. saunavuorot. Ruokailupaketti 53 €.

Huom! Huoneistot varattava hyvissä ajoin etukäteen, kesäkuun alkuun mennessä, koska ovat muutoin Lomarenkaan varauksissa. Huoneistoissa pienemmissä majoitustilaa 4 hengelle (4 kpl) ja isommissa kuudelle hengelle (3 kpl).

Venekuljetukset meno-paluu:
Hinta 23–32 € riippuen osallistujamääristä.
Ilmoittautumiset huoneistoissa majoittuvilta 1. kesäkuuta mennessä, kasarmituvissa yöpyviltä 1. heinäkuuta mennessä.

Ilmoittautumiset: Pirkko Liuksiala puh. 044 567 0244 tai sähköpostilla pirkko.l.liuksiala@gmail.com

Majoitustiedustelut 050 3139 160/Sirpa Saarinen
Majoituksista ja ruokailuista maksu (paitsi iltapaloista) suoraan Kuuskajaskarin ravintolaan. Osallistumismaksu, iltapalat ja kuljetusmaksu käteisellä Geatkille.

koontui jälleen yhteen, kun iltaohjelmassa musisoi Muskotti ja filosofian maisteri Maritta Stoor-Lehtonen piti mielenkiintoisen luennon saamelaisuudesta otsikolla puku, suku, luku.

Hän on kotoisin Ketomellan ”suurkaupungista”, jossa on kolme taloa. Sieltä hän muuttanut Jyväskylään toimien lehtorina yliopistossa.

–Kun me saamelaiset kohtaamme toisiamme, puhumme englantia. Se on parempi niin, sillä kun olemme lähtöisin saamen eri alueilta, on kielikin erilainen. Saamelaisia on Suomessa kymmenisentuhatta, Norjassa 40 000–60 000, Ruotsissa 15 000–20 000 ja Venäjällä noin 2 000. Valtaosa saamelaisista asuu muualla kuin saamenmaassa. Me olemme kuitenkin yksi kansa ja yhdessä olemme vahvempi joukko.

Saamelaispuvut liittyvät sukuun.

–Luemme pukua kuin koodia, sillä kuviot puvuissa ovat sukukohtaisia. Puvulla kunnioitetaan omaa sukua ja sen perinteitä. Se on osa sisäistä identiteettiä. Koristenauhoilla on oma järjestyksensä ja siitä on helppo tunnistaa, mihin sukuun puvun kantaja kuuluu, sanoi Maritta Stoor-Lehtonen.

Maritta Soor-Lehtonen esitteli taidokkaita saamelaisia käsitöitä. Näiden tekemiseen on vaadittu aikaa, tarkkuutta ja käden taitoa.

Luentonsa jälkeen Maritta Stoor-Lehtonen esitteli saamelaisia käsitöitä. Taidonnäytteitä kävi moni tunturilatulainen hypistelemässä.

Stoor-Lehtonen esitti luentonsa lomassa myös joikuja, joista hän oli osan oppinu jo lapsena.

Kolbmalaiset olivat urakoineet arpajaisvoittojen hankkimisessa. Pöytä notkui palkintoja, mutta vierestä vietiin. Ei suosinut arpaonni tällä kertaa minua ja vieruskaveriani Pirkkoa.

Innokkaimmat jatkoivat iltaa vielä iltanuotiolla kodalla, kun taas toiset painuivat höyhensaarille.

Sunnuntaiaamuna silmät avattiin aamiaisen jälkeen ulkoilmajumpalla. Se teki terää.

Järjestökoordinaattori **Sanna Alaruikka** Pidä Lappi siistinä-yhdistyksestä kertoi yhdistyksen 30-vuotisesta toiminnasta. Tunturilatu on jo pitkään ollut yhdistyksen jäsen ja osallistunut muun muassa Tunturiluuta-tempauksiin.

–On uskomatonta, mitä kaikkea ihmiset voivat kantaa luontoon eivätkä tuo sitä sieltä pois, totesi Sanna Alaruikka.

Luennon jälkeen kokoonnuttiin lippuaukiolle laskemaan Tunturiladun lippu, joka nostetaan seuraavan kerran salkoon kesäpäivillä Kuuskajaskarissa.

Satu Ojala

Puheenjohtaja Kari Halinen (oik.) ” viitoitti” perinteisin menoin johtokunnasta pois jääneen Pentti Vainion (vas.) ja edeltäjänsä, yhdistyksen pitkäaikaisen puheenjohtajan Raimo Pahkalan.

Tunturiladun 70-vuotisjuhlavuoden VAUVASTA VAARIIN - MUMMOSTA MUKELOON LEIRI 24.–30.7.2016

Tervetuloa mukaan leirille Susikyröön sunnuntaina 24.7.2016 kokemaan yhdessä olemisen, yhdessä tekemisen ja yhdessä vaeltamisen iloa rakkaissa tunturimaisemissa.

Leirin päiväruokailu tapahtuu Hotelli Vuontispirtillä.

Aamiainen ja iltapala on valitun majoitustyypin mukaan joko Susikyrössä tai Vuontispirtillä.

Jokaiselle ”perheelle” annetaan maksuja varten oma viitenumero varaustenhoitajan toimesta. Ruoka- ja majoitusmaksut hoidetaan keskitetysti valitusta majoitustyypistä riippumatta.

Ilmoittautuminen: Leirille voi ilmoittautua 30.6.2016 mennessä. Ilmoittautumismaksu 50 €.

Maksettu ilmoittautumismaksu hyvitetään loppusuorituksessa, lisätiedot jäljempänä.

Aluemaksu (majoitusmaksu): Aikuiset maksavat 60 € aluemaksun leirin ajalta. Mahdolliset lisävuorokaudet ennen ja jälkeen leirin kuuluvat kunkin itsensä maksettaviksi. (ohjeistus Tunturilatu -lehdessä ja nettisivuilla www.tunturilatu.fi).

Ruokamaksut: Alle 14-vuotiaat á 70 € ja 14-vuotiaasta ylöspäin á 80 €. Hintaan sisältyy su 24.7. iltapala, ma–pe aamiainen, päiväateria ja iltapala, lauantaina 30.7. aamiainen. Kahvia ja mehua on riittävästi.

HINTAESIMERKKI/MAJOITUS SUSIKYRÖSSÄ
2 lasta alle 14 v. + 2 aikuista = 2 x 70 + 2 x (80+60) eli kaikki yhteensä 420 €. Mikäli maksoitte erikseen ilmoittautumismaksun 50 €, loppusuoritukseen maksettava jää 370 €.

Majoitusjärjestelyt: Sisämajoitusta on tarjolla seuraavasti: Susikyrön isoon kämppään mahtuu n. 14 majoittujaa ja Vuontispirtillä on tarjolla huoneita ja mökkejä.

Susikyrön alueella voi majoittua myös omaan telttaan/kotaan.

Maksujen eräpäivät: Ilmoittautumismaksun eräpäivä on **heti vahvistuskirjeen vastaanottamisen jälkeen.** Loppusuoritusta odotamme **30.6.2016 mennessä.** Maksamalla ajoissa varmistat paikkasi leirillä.

Peruutusehdot: Varauksen mahdollisesta peruuntumisesta on ilmoitettava varaustenhoitajalle välittömästi. Maksettua ilmoittautumismaksua ei palauteta. Peruutuksen tapahtuessa 2 kk ennen leirin alkua, ruokamaksua ei peritä. Peruutuksen tapahtuessa 2–1 kk ennen varatun ajan kulkua, maksu on 1/3 ruokamaksusta. Peruutuksen tapahtuessa alle 1 kk ennen varatun ajan alkua ruokamaksu tulee suorittaa kokonaisuudessaan. Suosittelemme omaa matkavakuutusta, jossa on mukana peruutusturva.

Vuontispirtiltä varatun majoituksen suhteen sovelletaan Vuontispirtin omia peruutusehtoja.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset ottaa vastaan Kari Halinen
p. 0400 483 885/sähköposti kari.halinen@tunturilatu.fi

Tunturiladun 70 v -vuosikokous ja -juhla

4.-6.11.2016

Kylpylähotelli Peurunka Laukaassa

Esillä on myös tunturilatulaisten harrastusnäyttely.

Lauantaina pidetään vuosikokous, näemme myös Päivi Kaipiainen-Heiskasen dokumentti-elokuvan ”Porot kuuluvat tuulelle”, mikä kertoo Käsivarren poronhoidosta ja sen uhista.

Iltajuhlan ohjelmassa on mm.:
- Lapin musiikkia - Ulla Pirttijärvi yhtyeineen.
- Juhlaesitelmä - dosentti Osmo Pekonen aiheenaan ”Ranskalaisia Lapinkävijöitä 1600-luvulta 1800-luvulle”.
- Buffet-päivällinen
- Tanssia elävän musiikin tahdissa
- Iltajuhlan pukukoodi on tumma-/juhlapuku tai kansallispuku

Majoitushinnat hotellissa/rivitaloissa varustetasosta riippuen:
2hh:ssa 125–97€ /hlö/2 vrk 2hh:ssa 72–58€/hlö/1 vrk
1hh:ssa 189–137€/hlö/2 vrk 1hh:ssa 104–78€/hlö/1 vrk

Huoneet saa käyttöön tulopäivänä klo 15 ja luovutus lähtöpäivänä klo 12 mennessä.
Aamiainen (1 tai 2), iltajuhlan buffet-päivällinen ja tanssilippu kuuluvat hintaan, kuten myös kylpylän ja kuntosalin käyttö.
Majoitusvaraukset suoraan hotellille 30.9.2016 mennessä puh. 02 0751 6300 tai peurunka@peurunka.fi, varaustunnus on Tunturilatu.
Tunturilatulehdessä nro 3 ovat tarkemmat aikataulu- ja ohjelmatiedot.
Tervetuloa!

Tunturilatu ry Juhlavuoden 2016 Tunturilatu 70 v. tapahtumat

* Seita Susikyröön, rakennetaan koko kesän ajan, vihitään Susiaisissa
* Autiotupabongaus
* Juhlavuoden tunnusesine, Tikkuaski tarroineen
* Juhlavuoden myyntiesine, kupilkapakkaus
* Rajalta rajalle -hiihto, eri vaihtoehtoja
* Nuorisovaellus 27.6.–2.7. Susi-Talaksella
* Vava-leiri 24.–30.7. Susikyrössä
* Tunturilatunäyttely Rovaniemellä 1.–14.8.
* Kesäpäivät 5.–7.8. Kuuskajaskarin linnakesaari
* Seniorivaellus Kotkan seudulla elokuussa
* Susiaiset 23.–25.9. Susikyrössä
* Juhlajulkaisu TL-lehti 3/2016
* Syysvuosikokous 5.11. Peurunka
* Pääjuhlatapahtuma 4.–6.11. Peurunka
* Harrastusnäyttely 4.–6.11. Peurunka
* Jäsenten kertomaa, teksti- ja kuvateos kokemuksistasi

AIHKI

Varaa omaa laatuaikaasi Aihkissa.

Vuonna 2016 varattuja viikkoja ovat: 18, 23, 24, 25, 30, 31, 37, 39 ja 52

Tarkista vapaat viikot Tunturiladun nettisivuilta.

Vuorokausimaksu vuonna 2016 on 30,00 €/koko viikko.
Varaukset Aulikki Kuukkanen 040 577 4100 tai aulikki.kuukkanen@tunturilatu.fi

Lahjaksi lapsille, lapsenlapsille, koko suvulle, juhlavuoden Tunturilatu 70 v. juhlaesine

Hinta 15.00 /kpl + postituskulut
Koko 2,1 dl; paino 83 gr
Tilaukset Marja-Liisa Mäki,
marja-liisa.maki@pp.inet.fi tai 040 718 1719

Kumpen tunnuslause Tunturiladun juhlavuodesta alkaen:
“Ei piiloon jää tunturi nätti, kun tuvassa pyörähtää Kumpe & ikkunarätti (Raija Beutler)”.

Tunturiladun autiotupavuoteen liittyen Pohjois-Karjalan Tunturikerho Kumpe hoitaa autio- ja varaustupien ikkunoiden puhdistamisen kaikilla tuvilla, jotka sattuvat vaellusten ja muiden retkiemme reiteille. Pikku tilkka pesuainetta ja pieni rätti eivät tunnu rinkan painossa. Tämä ei rajoitu tähän vuoteen, vaan jatkuu myöhemminkin. Mutta emme ehdi joka paikkaan, joten

KUMPE HAASTAA KAIKKI MUUTKIN TUNTURIKERHOT MUKAAN TALKOISIIN TUPIEN IKKUNAIN KIRKASTAMISEKSI.

RETKI Outdoor Media Oy tarjoaa tunturilatulaisille **uusiin Retki-lehden KESTOTILAUKSIIN** **10 %** alennuksen (normaalihinta 6 nroa / 50 €) eli alennettu hinta on 45 €. Lehti ilmestyy 10 kertaa vuodessa (yksi kaksoisnumero) ja käsittelee laajasti ulkoilulajeja, retkikohteita, varusteita ym. ulkoilun ja liikunnan harrastajia kiinnostavia aiheita. Jäsenedun saat käyttöösi soittamalla puhelimitse tilaajapalveluun puh. 03 4246 5354 tai lähettämällä sähköpostia osoitteeseen tilaajapalvelu@retkilehti.fi (nettisivujen tilauslomake ei toimi tämän jäsenedun kanssa). Mainitse tilatessasi koodi TL70.

Ankarat Avotunturit –koulutusohjelman erikoiskursseille Tunturilatulaiset saavat alennuksia seuraavasti:
Retkikunnan turvallisuuskurssin ja jääkarhuturvallisuuden jatkokurssin osallistumismaksusta **30 % alennus** (vaatimuksena osallistuminen ”Johdatus arktiseen vaeltamiseen” –kurssille).
www.avotunturit.fi nettikaupan tuotteista alennus on 15% (poislukien elektroniikkatuotteet ja keitinlaatikko).
Nettikaupan alennuskoodin saat kysymällä allekirjoittaneelta tai kerhosi puheenjohtajalta, painettuna emme saa sitä julkaista. Myytävät tuotteet ovat alansa kärkeä ja jotkin jopa sellaisia, mitä ei Suomessa muualta saa.

RETKI INARIIN IJAHIS IDJA FESTIVAALEILLE

17–21.8. 2016 (ke–su)

SAAMELAISMUSIIKIN

Ijahis idja

Järjestäjä:	Tunturiladun saamelaistoimikunta
Matka:	Tehdään omilla autoilla. Kimppayydit maksetaan autokunnittain.
Majoitus:	Holiday Village Inari. Inarintie 26. Varattu 4 x 4 hengen pikkumökki. Mökeissä minikeittiö ja kylpyhuone. Omat liinavaatteet mukaan.
Hinta:	Majoitus 80 €/henkilö/4 yötä. Liinavaatteet ja aamupala eivät kuulu majoitehintaan. Ijahis Idjan liput ja risteily maksettava erikseen paikanpäällä suoraan yrittäjille.
Ohjelma:	Ijahis Idja festivaalit päätapahtuma, mutta lisänä ainakin opastettu yhteinen Juutuanpolun reitti, Pielpajärven erämaakirkon reitti ja Ukonsaari risteily. Melontaretki Inarijärvelle myös mahdollinen. Aikataulun puitteissa käymme tutustu massa myös mm. Saamelaiskulttuurikeskus Sajokseen, saamelaismuseo ja luontokeskus Siidaan sekä saamelaiskäsityömyymälä Samekkiin.

Ohjelma on vapaaehtoinen ja jokainen voi tehdä retkestä itselleen mieleisen.
Jouko Koivu antaa tarvittaessa lisäinfoa p. 045 1124 712.
Ilmoittautuminen: Sitovat ilmoittautumiset 10.7. mennessä Johanna Nevalainen, sp. johanna.nevalainen.1@luukku.com, tai viesti 050 3317 876.
Matkakirje lähetetään tämän jälkeen, jossa majoitteen maksaminen ja muu info tarkemmin.

SENIORIVAELLUS PUISTOJEN KOTKASSA 26.–28.8.2016

- **Patikointi Valkmusan kansallispuistossa ja kävelykierros Kotkan monissa palkituissa puistoissa.**
- **Perjantaina saapuminen.**
- **Lauantaina patikointi Moronvuorelle (20 km).**
- **Sunnuntaina puistokierros (5 teemapuistoa).**
- **Majoittuminen sisätiloissa latulaisten majassa (Petäjäpirtti, Petäjäsuontie tai Latumaja, Laajakoskentie) tai pihamaalla teltassa.**

Tarkemmat tiedot ilmoittaumisen yhteydessä. Tiedustelut ja sitovat ilmoittautumiset 31.7. mennessä outi.teikari@kymp.net tai puh. 050 320 7536 (nimi, meiliosoite, puhelin, majoitustapa, ruokarajoitteet).

Kustannukset 90 €/hlö (sis. majoitus, ruokailut, kuljetukset, sauna ja opastus).

Maksu 15.8. mennessä FI21 5172 2020 0127 35, viite 1478, saaja Tunturikerho Kuovza.

TUNTURIKERHO KUOVZA

Tervetuloa meren ja Kymijoen äärelle!

Lisää kohteista www.kotka.fi/asukkaalle/puistot_ja_viheralueet ja www.luontoon.fi/valkmusa

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO 2/2016

24.4–1.5. **Patikointiviikko Kreetalla** (Kavtsi / Fysimera Oy)
Patikointiviikon hinta 790 € per henkilö + lennot arviolta noin 180 €
Ilmoittautumiset ja tiedustelut: Antti Teerisuo, antti.teerisuo@gmail.com, 0400 444 229

30.4.- 5.5. **Vappuhiihto Susikyrössä,** Enontekiö (Kumpe)
Ilmoittautumiset: Onni Voutilainen, 050 365 6138 , onskiv@suomi24.fi

4.5. – 8.5. **Perinteinen Hellehiihto Kilpisjärvelle,** (Owla)
Ilmoittautumiset: Aino Hämäläinen, 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Leila Virtanen 040-7713462, leilavi45@gmail.com 4.4. mennessä

6.-12.6. **Alkukesän vaellus Lapissa, Jerisjärven alue** (Kumpe)
Ilmoittautumiset: 15.5 mennessä Raija Kantola, raikant71@gmail.com tai 045 315 4 667 vain iltaisin.

11.6. **Kävelyä Martimoaavalla,** (Owla)
Ilmoittautumiset: Hannu Liljamo, 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com 6.6. mennessä

11.–12.6. **Melontaretki pääkaupunkiseudun edustalla** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset: Antti Teerisuo, antti.teerisuo@gmail.com, 0400 444 229

25.6.–2.7. **Melontaretki Ivalojoella, Lisma-Ivalo** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset: panu.loisa@gmail.com

26.6.–2.7. **Aikuinen-lapsi-vaellusviikko Susi-Talaksella** (Geatki) Tämä on yksi Tunturiladun juhlavuoden tapahtumista ja siihen voivat osallistua kaikki tunturilatulaiset. Isovanhemmille oiva tilaisuus perehdyttää lastenlapsia isovanhempien harrastuksiin. Ilmoittautumiset ja tiedustelut: 27.5. mennessä Satu Ojala puh. 050 5234 844 tai satu.ojala@tunturilatu.fi

9.–16.7. **Tunturikasvikurssi Kilpisjärvellä,** (Owla)
Ilmoittautumiset: Aino Hämäläinen, 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Pirjo Hakala 040 778 0639, pirjo.hakala@helsinki.fi

9.–16.7. **Kesävaellus Njurgalahti - Sulaoja** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset: Mika Kiiski, kiiski.mika@gmail.com

18.–27.7. **Vaellus Jotunheimin kansallispuistossa,** Norja (Kumpe)
Ilmoittautumiset ja lisätiedot: Matti Nylander 044 5261 145 tai matti.nylander@gmail.com

28.7.–6.8. **Kesävaellus Kebnekaiselle,** (Owla)
Ilmoittautumiset: Aino Hämäläinen, 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Ritu Virrankari 044 530 1606, rullalotta@gmail.com 1.7. mennessä

17.–21.8. **Retki Ijahis Idja saamelaismusiikinfestivaaleille, Inari** (TL, saamelaistoimikunta)
Ilmoittautumiset: 10.7 mennessä Johanna Nevalainen, johanna.nevalainen.1@luukku.com, tai viesti 050 331 7876.

22.–27.8 **Herajärven kierroksen Vaellus, Koli,** (Kavtsi). Pitkä reitti 60 km. Ilmoittautumiset 14.8. mennessä: Markku Arola: markku.arola@kolumbus.fi, p. 0500 777 554 tai Juha Kelkka: juha.kelkka@pp.inet.fi, p. 050 3323 239.

10.–17.9. **Luontokurssi Kilpisjärvellä,** (Owla)
Ilmoittautumiset: Aino Hämäläinen, 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Leila Virtanen 040 771 3462, leilavi45@gmail.com 4.4. mennessä

10.–17.9. **Ruskaviikko Tenon lohiranta, Utsjoki** (Kumpe)
Ilmoittautumiset: Meeri Näätänen, naatanen.k.meeri@telemail.fi tai 0400 674 081

17. – 24.9. **Owlan syyskerhoviikko Susikyrössä**
Ilmoittautumiset: Hannu Liljamo, 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com 9.9. mennessä

23.9.-1.10. **Patikointiviikko Pallaksen alueella.** Osallistumme ensin juhlasusiaisiin Susikyrössä ja sen jälkeen teemme päiväretkiä lähiympäristössä.
Tied. Satu Ojala puh. 050 5234844 tai satu.ojala@tunturilatu.fi (Geatki)

HUOM. TAPAHTUMAT LÖYTYVÄT MYÖS TUNTURILADUN TAPAHTUMAKALENTERISTA, JOHON TEHDÄÄN PÄIVITYKSIÄ MYÖS LEHDEN ILMESTYMISAJANKOHTIEN VÄLILLÄ.

Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille.
Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen.
Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin.
Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on "omat polut" retkikohteen suunnassa.

TUNTURILATU-LEHDEN 3/2016 RETKIMUISTIOON JULKAISTAVAKSI TARKOITETTU AINEISTO TULEE TOIMITTAA VIIMEISTÄÄN 29.7.2016 OSOITTEELLA SATU.OJALA@TUNTURILATU.FI

Nettijulkaisua varten toivotaan lyhentämätöntä ilmoitustekstiä. Ilmoituksen vähimmäistiedot (Tunturiladun ja Suomen Ladun nettikalenterit):
- alkamis- ja päättymisajankohta
- kokoontumispaikka (osoite)
- viimeinen ilmoittautumispäivä
- yhteyshenkilön nimi, sähköpostiosoite ja puhelinnumero

Kimppakyydillä Peurunkaan!

Tunturiladun 70-vuotisjuhlaa vietetään Laukaan Peurungassa 5.–6.11.2016.
Tunturikerho Logi on järjestämässä yhteiskuljetusta, mikäli lähtijöitä on riittävästi.
Myös reitin varrelta pääsevät halukkaat mukaan. Mikäli bussi saadaan täyteen, edestakainen matka Turusta olisi noin 35 €, Huittisista noin 25 € ja Tampereelta n. 20 €.
Matkalle lähdettäisiin lauantaina aamulla Turusta ja kotimatkalle lähdettäisiin sunnuntaina aamupäivällä.

Tiedustelut ja sitovat ilmoittautumiset Paavo Kramsulle syyskuun loppuun mennessä puh. 040 706 2764 tai paavo.kramsu@pp.inet.fi

Lapset aikuisten kanssa vaellukselle

Tunturiladun juhlavuoden kunniaksi
Tunturikerho Geatkin aikuinen–lapsi-vaellus

on avoin kaikille tunturilatulaisille.

Tukikohtana on Tunturiladun kämppä Susi-Talas Tsarmitunturin juurella.
Kokoontuminen Susi-Talaksella maanantaina 27.6. ja vaellusleiri päättyy lauantaiaamuna 2.7.
Viikon ohjelmaan sisältyy päiväretkiä sekä yksi kahden yön vaellus lähiympäristöön.
Telttamajoitus, yhteisruokailu. Osallistumismaksu 70 €
omilla kyydeillä Susi-Talakselle tulevilta.
Geatki järjestää yhteiskuljetuksen Huittisista.
Kuljetukseen osallistuvilta ennakkomaksu 120 €.
Loppusumma määräytyy matkakulujen mukaan.
Sitovat ilmoittautumiset ja tiedustelut 4.5. mennessä
Satu Ojala puh. 050 5234 844 tai satu.ojala@tunturilatu.fi

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti postitetaan jäsenille Latu & Polku-lehden kanssa.

Julkaisija: Tunturilatu ry
Päätoimittaja: Kari Halinen
Koulutie 32 B15, 43500 KARSTULA
puh. 0400 483 885
kari.halinen @tunturilatu.fi
Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy,
Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 045 327 5650, pk 050 5234 844
satu.ojala@tunturilatu.fi
Tiedotustoimikunta 2016:
Satu Ojala (pj), Kari Halinen,
Iitu Gerlin, Paul Pakarinen
Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm,
¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Alma Manu, Tampere

Ilmestymisaikataulu 2016:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
3	**29.7.**	**9.9.**
4	**28.10.**	**25.11.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Suomen Ladun jäsenpalvelun kautta,
puh. 044 722 6301 tai jasenpalvelu@suomenlatu.fi
tai postitse:
Suomen Latu ry,
Jäsenpalvelu,
Radiokatu 20,
00240 HELSINKI

SUOMEN LATU

Kaunis sää kruunasi hiihtovaelluskilpailun

Tuskin on Susikyrössä nähty talvisin sellaista säpinää monta kertaa, kuin maaliskuun 19.–20. päivinä.

Kaunis aurinkoinen sää ja kova hankiainen loivat hulppeat puitteet, joista kilpailijat nauttivat suuresti.

Järjestömme ulkopuoliset kilpailijat antoivat tapahtumapaikalle ja itse kisajärjestäjille runsaasti myönteistä palautetta, mikä lämmitti vapaaehtoisia talkoolaisia.

Tunturilatulainen henki

Kahden valmistelupäivän aikana saavutettiin järjestelyissä hienoa yhteisöllisyyttä ja yhteenkuuluvuutta porukan nivoutuessa yhteen.

Jokainen ansaitsee erikseen kiitoksen ja halauksen, mutta on syytä vielä kerran todeta **Raiski Palosaaren** ja **Olavi Mourujärven** osuuden olleen niin ratkaiseva, että ilman sitä ei tapahtumaa olisi voitu järjestää. Samoin **Laatikaisen Kaisan** padoissa muhinut ruoka piti talkoolaiset toimintavireinä.

Halisen Karin muokkaama tuloskeskus teki jotain aivan uutta Tunturiladun historiassa. Facebookissa oli mahdollista seurata kilpailutilannetta lähes realiajassa. Asia näytti kiinnostaneen laajasti.

Susikyröstä Montellin kautta Hannukuruun

Kahden hengen joukkueet starttasivat matkaan väliaikalähdöllä.

Vuontisjärven alueella suoritetun kahden tehtävän jälkeen noustiin tunturiin ja Montellin majalle. Siellä tehtävänä ollut tikanheitto tauluosumana osoittautui yllättävän haastavaksi. Taisi pitkä nousu ottaa veronsa?

Sieltä olikin huima laskeutuminen Keräsjärven pohjoispuolen jängälle. Siellä **Mäkelän Martin** ensiapujoukot olivat valmiusasemissa, mutta tuloskeskuksessa saatiin huokaista helpotuksesta, kun tuli tieto joukkueiden saapumisesta nelosrastille hyvissä voimin.

Suaskurussa olleen rastin jälkeen oli mahdollisuus poimia bonuspisteitä kahdella vapaaehtoisrastilla käymällä, mutta vain jokunen jaksoi tehdä sen.

Hannukurussa kilpailijat joutuivat ennen yöpymistä suorittamaan lumivyöryn alle hautautuneen etsintää ja selvittämään hypotermiapotilaan käsittelyä.

Pieni adrenaalipiikki saatiin kilpailukeskuksessa, kun yksi joukkue oli vähän aikaa teillä tietämättömillä. Pimeä painoi jo päälle, kun asia selvisi onnellisesti.

Ratkaisut viimeisillä rasteilla

Sunnuntain kolme tehtävärastia, joilla oli kaikkiaan kahdeksan tehtävää sekä kaksi ylimääräistä bonusrastia, toivat vasta ratkaisut molemmissa sarjoissa.

A-sarja, yhteisikä alle 120 vuotta, ratkesi kovakuntoisten ennakkosuosikkien **Keijo Alilan** ja **Tuukka Sutisen** poimittua kaikki bonusrastit ja onnistuttua erinomaisesti viimeisissä tehtävissä. Kokonaispisteet olivat 72.

Toisesta sijasta käytiin kova kamppailu kolmen joukkueen päätyessä samaan 65 pisteen tulokseen. Ensiapurastien pisteet ratkaisivat toisen sijan **Linda Majavalle** ja **Samuel Rantajääskölle**. **Elina Molkkari** ja **Jenni Ranta-Ylitalo** sijoittuivat kolmanneksi ennen pitkään podium-paikassa kiinni ollutta ja neljänneksi sijoittunutta **Veera Kontista** ja **Viljami Hautakoskea**. He olivat kuitenkin paras tunturilatulainen joukkue.

B-sarjassa (yhteisikä yli 120 vuotta) käytiin tasainen taisto kolmen tsietsalaisen joukkueen kesken.

Kilpailun kärkipaikka vaihteli rasti rastilta. Siinäkin sarjassa ratkaisu tapahtui kahden viimeisen rastin aikana, jolloin joukkue **Marjatta Nuutinen** ja **Juha Häkkinen** nousi kärkeen komealla 65 pisteen saaliilla. Samoin

Päivi ja **Arttu Korolainen** 63 pisteellään onnistuivat kahden viimeisen rastin aikana ohittamaan vahvasti voittoon menossa olleet **Eero Nuutisen** ja **Erkki Pölläsen**.

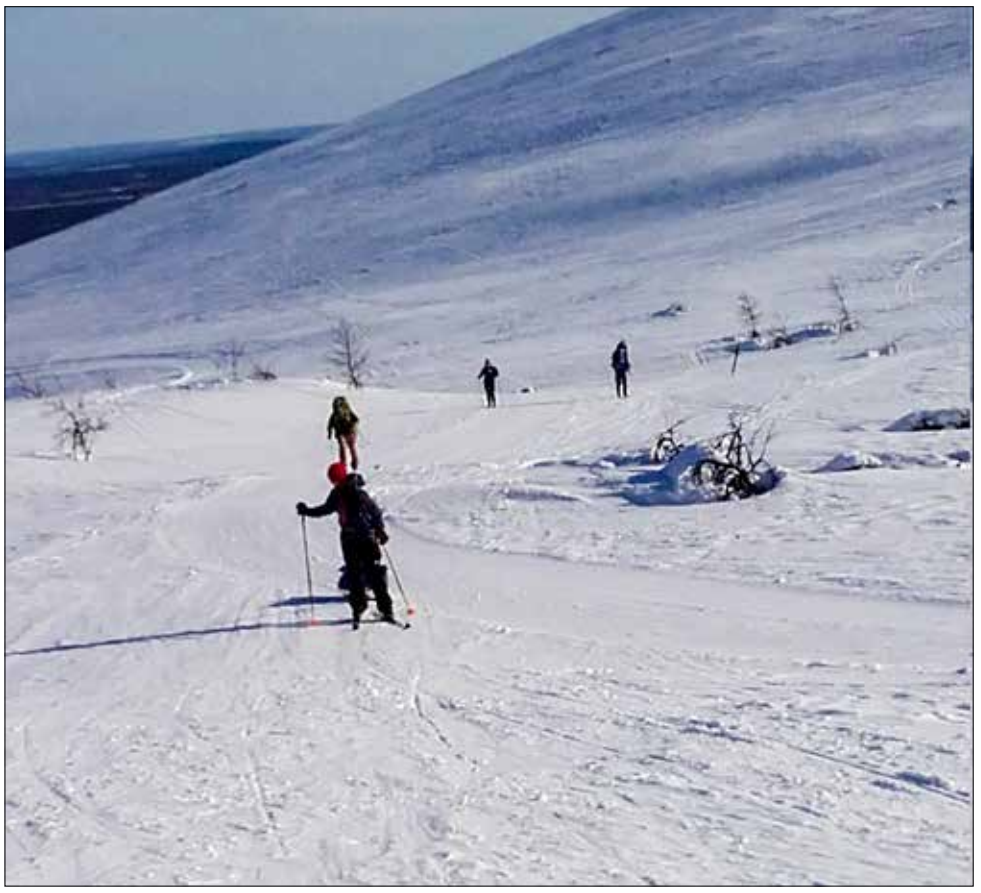
Kumpen **Onni Voutilainen** ja **Matti Nylander** eivät tällä kertaa pystyneet haastamaan savolaisia kumppaneitaan.

”Joko tämä loppuu?”

Kilpailijoiden tullessa maaliin kuului toistuvasti toteamus: joko tämä nyt loppuu? Eikö olisi vielä yksi rasti.

Jokaiselle osallistujalle annettiin heti maalissa osallistumismitali. Tapahtumasta jäi hyvä maku ja uutta vastaavaa oltiin jo ensi vuodeksi pyytämässä. Jospa löytyisi joku uusi kylähullu, joka olisi valmis hyppäämään haalareihin ja ryhtymään työhön?

Pentti Vainio – tapahtumasta vastannut kylähullu ikäsusi

Kisailijat saapuvat Montellin majalle.

Osutko tauluun rankan nousun jälkeen Montelllin majalle?

Näyte hätäpäähineestä.

Hätäpäähineen tekoa.

Kisaan lähdössä Viljami Hautakoski ja Veera Kontinen.

B-sarjan palkintosijat menivät tsietsalaisille.

Kilpailun johtaja Pentti Vainio.

Maaliin juuri saapuneet Saumuel Rantajääskö ja Linda Majava.